

Όταν τα ιστορικά μουσεία έχουν όραμα...

Έκθεση του Παντελή Σαμπαλιώτη στο Ιστορικό Μουσείο της Ύδρας

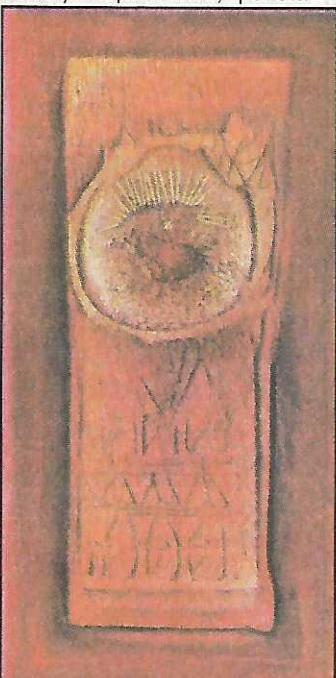
Είναι σπάνια τύχη να δούμε σε χώρο αφιερωμένο στην ιστορική μνήμη κάτι διαφορετικό από τεκμήρια του χθες. Σπανιότερη ακόμα η περίπτωση έκθεσης σύγχρονης τέχνης σε ιστορικό μουσείο. Πόσο μάλλον οταν γίνεται με πλήρη συνείδηση ότι το σήμερα ενός τόπου μέσα από τη ματιά του καλλιτέχνη είναι εν δυνάμει ιστορία.

Αξίζει να αναφέρω ότι το Ιστορικό Μουσείο- Αρχείο Ύδρας, (IAMY) είναι το μοναδικό μουσείο που δημιουργήθηκε από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους

ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΛΕΚΚΑ

Αρχαιολόγου -Μουσειολόγου

(ΓΑΚ) σε επαρχιακή πόλη. Λειτουργεί από το 1997 και έγινε πραγματικότητα χάρη στην οκταετή συστηματική δουλειά της υπεύθυνης των ΓΑΚ της Ύδρας, ιστορικού κ. Κωνσταντίνας Αδαμοπούλου, η οποία

Φωτογραφία έργου του Π.Σ. από φυσικό υλικό δουλεμένο με την τεχνική της εγκαυστικής

έχει και τη συνολική επιστημονική και κοινωνική ευθύνη αρχείου και μουσείου. Να σημειώσουμε ότι τα κεντρικά ΓΑΚ απέκτησαν μόνιμη έκθεση στο υπερσύγχρονο, πρόσφατα εγκαίνιασμένο κτίριό τους στο

Ο Παντελής Σαμπαλιώτης έζησε και δούλεψε στην Ύδρα για μία τετραετία (1988-1992) και ο καρπός της δουλειάς του εκτέθηκε φέτος το καλοκαίρι -πού αλλού;- στο χώρο αναφοράς του νησιού, στο ιστορικό του μουσείο, που βρίσκεται στο προνομιακότερο από άποψη θέσης και θέας σημείο του λιμανιού.

διά φοινικιάς, υλικά ξεβρασμένα από τη θάλασσα, όλα προερχόμενα από σημεία που μπορούσε κανείς να δει κοιτώντας από το παράθυρο... Κι ο καλλιτέχνης να μας παρακινεί να εντοπίσουμε την πηγή της πρώτης ύλης, σαν να τον ενδιέφερε λιγότερο η αυτόνομη αξία του έργου του από τη «συμφωνία με τη φύση».

Για όλους εμάς, που είχαμε συχνά την τύχη να απολαύσουμε τη δουλειά του στην πλανοκοθήκη της πόλης ή στην γκαλερί της Χριστίνας, το οικολογικό του στίγμα έχει αποκωδικοποιηθεί.

Δεν είναι απλά σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον που τον εμπνέει. Είναι η πρόκληση να το μετουσιώσει σε τέχνη, σε μια νέα συμβολική γλώσσα, εμποτισμένο με τη μεταφυσική της φιλοσοφίας του bou al., αυτό που η επιγραφολόγος του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών κ. Ψωμά αποκάλεσε ευφάνταστα «σύγχρονη επιγραφολογία». Το αποτέλεσμα δεν είναι μόνο διανοητικά επεξεργασμένο, αλλά και τεχνικά: τα επάλληλα ζεστά στρώματα του κεριού και η δυσεύρετη πια γνώση της εγκαυστικής είναι οι προϋποθέσεις για ένα φως -ενέργεια, όχι -χρωματική εντύπωση. Παρόμοια αρχέγονες είναι οι αναζητήσεις του καλλιτέχνη σε σχέση με το χρώμα, που επίσης δεν έχει σχέση με τον ψυχρό χρωστή-

Σύμβολα θγαλμένα από τα έργα του καλλιτέχνη, ήταν τοποθετημένα πάνω στα τζάμια της αίθουσας σαν μια επιπλέον προτροπή στον επισκέπτη να απεννίσει τον εξω χώρο.

δείχνει εδώ να είναι η λύση για μια τέχνη μεστή, ξεκάθαρη και σαφή, που δύσκολα οδηγεί τον θεατή σε αμηχανία. Αυτός είναι ίσως και ο λόγος που ο καλλιτέχνης δεν βασανίζεται από ανασφάλειες του τύπου «το δισδιάστατο και ακίνητο τελάρο» γιατί προφανώς η κίνηση είναι αλλού... Ο ίδιος λόγος που τον αποστασιοποιεί από το -τόσο αφόρητα επαναλαμβανόμενο στις μέρες μας- μοντέρνο χαοτικό εικαστικό φοιλκλόρ που καμουφλάρει την αμηχανία και την απουσία πρότασης κάτω από το μανδύα του πειραματικού... Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το αποκαλυπτικό σχόλιο του ακαδημαϊκού Τέστη ότι «δεν είναι πειραμά, είναι κατάκτηση» ή η διαπίστωση του άλλου μεγάλου, «υδραίου» πια, καλλιτέχνη της arte povera, Γιάννη

Φύλκο - κατεύθυνση 7.000 τ.μ., μολις στις αρχές του καλοκαιριού.
Πηγαίνοντας κανείς στην Ύδρα, φοβάται ότι το βάρος της ιστορίας του νησιού θα τον καθηλώσει στο χθες: η ναυτιλιακή και εμπορική παράδοση του 18ο αι., η παρακαταθήκη της συνεισφοράς των μπουρλοτιέρηδων στον αγώνα του '21, πέντε πρωθυπουργοί με ονόματα βαρύγδουπα, όπως του Μιαούλη και του Κουντουριώτη, μια πλούσια αρχαιοκή συλλογή από τις αρχές του 18ου αι., αιτ' αυτές που μας κάνουν να νιώθουμε την ένδεια σε τεκμήρια στον ηπειρωτικό ελλαδικό χώρο...
Η Ύδρα του Σεφέρη, του Χατζηκυριάκου-Γκίκα, του Εγγονόπουλου, του Τέτση ή ακόμα των ελληνικών ταινιών της δεκαετίας του '50 μας επαναφέρουν στο σήμερα και μας ενθαρρύνουν να βρούμε τη δίκη μας οπτική στο πολυδιάστατο φαινόμενο του νησιού.

Μια ακόμη Ύδρα αποκάλυψαν φέτος τα 24 έργα του συμπολίτη Πλαντελή Σαμπαλιώτη.
Οι «λειτουργίες σε συμφωνία με τη φύση», τίτλος αποκαλυπτικός για το περιεχόμενο της έκθεσης, οργανώθηκαν σ' ένα χώρο διάτρητο από παράθυρα με σκοπό να συνομιλήσουν με τον έξω χώρο. Ο λόγος απλός: είχαν πολλά κοινά με τη «φύση» του νησιού, από την οποία άλλωστε προήλθαν με την κυριολεκτική και τη μεταφορική έννοια. Κομμάτια από κορμούς φραγκοσκοπιάς, κλα-

To I.A.M.Y. στο μυχό του λιμανιού της Ύδρας.

ρα. Το κόκκινο είναι αποτέλεσμα οξειδωμένου σιδήρου, παραπέμποντας ταυτόχρονα στην αρχική φυσική κατάσταση του υλικού, όπως παρατήρησε από τη δική του οπτική ο Γιάννης Στράτης, καθηγητής αρχαίας χρωματολογίας στο Α.Π.Θ.

Η βαθιά, ουσιαστική διαπραγμάτευση ύλης και νοήματος

Κουνέλη, ότι πρόκειται για «τέχνη ώριμη».

Πάνω απ' όλα, θα προσθέταμε εμείς, με τη δικιά μας περισσότερο μουσειακή παρά εικαστική ματιά, είναι μια τέχνη κοινωνική... 15.000 επισκέπτες μέσα σε δύο μήνες δεν είναι καθόλου κακός απολογισμός!

γλυφιτζούρι

Νέες παραπλαβές

Σε παιδικά ρούχα
και ρούχα εγκυμοσύνης
στις καλύτερες τιμές

**Σετ φόρμες φούτερ
από 15 €**

Υψηλάντου 57 ΚΑΡΔΙΤΣΑ Τηλ. 24410 29623